

ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних складних умовах, коли відбувається посилення глобальної конкуренції, виживати та успішно розвиватися можуть тільки ті підприємства, які орієнтовані на інноваційну діяльність, спрямовану на випуск нової конкурентоспроможної продукції, оновлення технологій виробництва, зміну методів виробництва тощо.

Інноваційна діяльність підвищує конкурентоспроможність підприємств та держав, надає можливість швидко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі та ефективно впливати на нього, дозволяє економічно використовувати їхній потенціал. Із застосуванням сучасних інформаційних, нових технологій відбувається осмислення зростаючої ролі творчої людини у виробництві, що сприяє нарощенню попиту на інноваційну, інтелектуальну, креативну працю та на висококваліфікованих працівників із прагненням до постійного навчання. Відбувається рух від людини економічної до інноваційно-орієнтованої, яка є власником вагомих нематеріальних активів. Найефективнішим економічним ресурсом в умовах трансформаційної економіки виступає людський капітал як розвинутий у результаті інвестицій та накопичений людиною запас знань, умінь, здібностей, мотивацій тощо [1, с. 20].

Дослідженню питань щодо інноваційної праці приділяли значну увагу такі вітчизняні та зарубіжні вчені як Богиня Д.П., Друкер П., Збаржевецька Л. Д., Семеникіна М. В., Слезингер Г. Е., Генкин Б. М., Іноземцев В. Л., Коваль Л.А., Колот А.М., Філіпенко А., Френклін Р. та ін.

Як зазначає Колот А.М., інноваційна праця - це трудова діяльність, для якої характерна висока частка інтелектуальної, знанневої, творчої компоненти і яка здатна задовольнити суспільні потреби з великим корисним ефектом. Інноваційна діяльність властива людському капіталу, який відрізняється від робочої сили здатністю творити, а саме: створювати нові елементи праці, організації, виробництва, суспільних взаємодій тощо. Його зростання відбувається через нові дослідження та розробки, примноження знань, реалізовані в інноваціях. Ефективне здійснення інноваційної діяльності потребує вдосконалення традиційних форм та моделей управління інноваційною працею та інноваційними працівниками, від яких значною мірою залежить результат інноваційної діяльності. Тому активізація інноваційної праці з метою отримання її найвищих результатів стає одним з визначальних чинників даного процесу, що вимагає розробки дієвих заходів підвищення інноваційної активності працівників та їхнього впровадження у практику сучасних вітчизняних підприємств.

Високий рівень інтелектуальної і творчої компоненти в людському капіталі, з одного боку, і підвищення знань сучасного виробництва - з іншого, дає можливість економічно активній людині: безпосередньо приймати участь у процесі сприйняття, використання і створення знань; сформуванню власні конкурентні переваги і передумови для гідного життя, забезпечити інноваційність трудової діяльності; найповніше використати можливості, породжені глобалізацією; мінімізувати ризики і відвести загрози, що поширюються зі зростанням конкуренції в різних її формах; підвищити можливості адаптації до умов невизначеності та швидких змін [2, с. 39].

Отже, в сучасних умовах підвищується значимість знанневої, освітньої компоненти у функціонуванні нової економіки (економіки знань) як прояв революційних змін у факторах виробництва. Одним із основних факторів економічного зростання стають інноваційна праця та інтелектуальний капітал. Наукові дослідження, спрямовані на розробку нових та удосконалення існуючих механізмів стимулювання інноваційної праці людського капіталу, сприятимуть ефективному розвитку та зміцненню конкурентоспроможності вітчизняних підприємств.

Список літератури

1. Мазурок П.П. Інституціональні перетворення на ринку праці України в сучасних умовах: [монографія] / П.П. Мазурок, А.Ю. Шахно. – Кривий Ріг: Діонат, 2014. – 200 с.
2. Колот А.М. Соціально-трудова сфера: стан відносин, нові виклики, тенденції розвитку: [монографія] / А.М. Колот. – К.: КНЕУ, 2010. – 251 с.